

Nr 103.

Av herr **Lagerkvist**, om utfärdande av allmänna bestämmelser rörande villkor för erhållande av tillstånd till lastautomobiltrafik m. m.

I den kungliga förordningen av den 30 juni 1916 angående automobiltrafik stadgas, att tillstånd för bedrivande av yrkesmässig automobiltrafik skall lämnas av Konungens befallningshavande och att yttrande i vissa fall skall infordras från vägstyrelse i de distrikt, som beröras av ansökningen.

Denna bestämmelse torde i all synnerhet komma att tillämpas vid ansökningar om lastbiltrafik, och de på grund därav inkomna utlåtandena bliva säkerligen avgörande för ansökningen. Med kännedom om den sedan automobiltrafikens första dagar rådande avogheten mot all sådan trafik och med hänsyn till de olägenheter och kostnader, som otvivelaktigt till en början förorsakas av tung lastbiltrafik, är det med stor visshet man kan förutse ett avstyrkande utlåtande från stora flertalet vägstyrelser. Men även andra myndigheter torde komma att vid utlåtanden ställa sig rätt oförstående.

Till belysning härav kan anföras, att vid en ansökning om dylik rättighet en vägstyrelse avstyrkte, en annan tillstyrkte trots sämre väg och distriktschefen, till vilken ansökningen remitterades, uppställde rent orimliga villkor. »Bilföraren skulle utfylla alla ojämnheter i vägbanan och invid broar och trummor» innan bilen skulle få framföras, varjämte alla uppkomna skador skulle av bilägaren ersättas. Det må äga sin rättighet, att alla tillfölje vårdslös körning uppkomna skador böra ersättas, men ett strängt tillämpande av de uppställda villkoren skulle ha överfört så gott som hela vägtungan på bilägaren.

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 3 saml. 39 häft. (Nr 103—106.)

Den pågående utvecklingen kommer förvisso att framtvinga en ökad trafik med maskindrivna fordon, och under sådana förhållanden är det allt skäl att taga under överbägande, huruvida icke några allmänna bestämmelser böra utfärdas, som kunna giva stadga åt denna utveckling, särskilt vad den tunga trafiken angår.

I det sammanhanget borde då också tagas till behandling det spörsmålet, om tillfälliga anslag kunde beviljas för förstärkning av sådana vägsträckor, varest tung biltrafik ifrågasattes eller bedrives.

Staten har förvisso stora intressen att bevaka å detta område, och för att få till stånd en ordentlig prövning av föreliggande fråga, som måhända är viktigare än den vid första påseende kan synas vara, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande möjlighet för utfärdande av allmänna bestämmelser om villkor för erhållande av tillstånd till lastbiltrafik samt därjämte taga under omprövning möjligheten att lämna tillfälliga anslag till förstärkande av vägar för tung biltrafik samt för riksdagen framlägga de förslag, som därav kunna föranledas.

Stockholm den 21 januari 1919.

Emil Lagerkvist.
